

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62 i 86) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 37 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 38–42 w brzmieniu:
„38) bonie – rozumie się przez to instrument w postaci bonu na towary lub usługi, z którym wiąże się obowiązek jego przyjęcia jako wynagrodzenia lub części wynagrodzenia za dostawę towarów lub świadczenie usług, w przypadku którego towary, które mają zostać dostarczone lub usługi, które mają zostać wykonane, lub tożsamość potencjalnych dostawców lub usługodawców są wskazane w samym instrumencie lub określone w powiązanej dokumentacji, w tym w warunkach wykorzystania tego instrumentu;
39) emisji bonu – rozumie się przez to pierwsze wprowadzenie bonu do obrotu;
40) bonie jednego przeznaczenia – rozumie się przez to bon, w przypadku którego miejsce dostawy towarów lub świadczenia usług, których bon dotyczy oraz kwota należnego podatku od towarów i usług z tytułu dostawy tych towarów lub świadczenia tych usług są znane w chwili emisji tego bonu;
41) bonie różnego przeznaczenia – rozumie się przez to bon inny niż bon jednego przeznaczenia;
42) transferze bonu – rozumie się przez to emisję bonu oraz każde przekazanie tego bonu po jego emisji.”;
- 2) w dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2016/1065 z dnia 27 czerwca 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do bonów na towary lub usługi (Dz. Urz. UE L 177 z 1.07.2016, str. 9) oraz dyrektywę Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz. Urz. UE L 348 z 29.12.2017, str. 7) w zakresie art. 1 tej dyrektywy.

„Rozdział 2a

Opodatkowanie bonów

Art. 8a. 1. Transfer bonu jednego przeznaczenia dokonany przez podatnika działającego we własnym imieniu uznaje się za dostawę towarów lub świadczenie usług, których ten bon dotyczy.

2. Faktycznego przekazania towarów lub faktycznego świadczenia usług w zamian za bon jednego przeznaczenia przyjmowany przez dostawcę lub usługodawcę jako wynagrodzenie lub część wynagrodzenia nie uznaje się za niezależną transakcję w części, w której wynagrodzenie stanowił bon.

3. Jeżeli transferu bonu jednego przeznaczenia dokonuje podatnik działający w imieniu innego podatnika uznaje się, że taki transfer stanowi dostawę towarów lub świadczenie usług, których ten bon dotyczy, dokonane przez tego innego podatnika, w imieniu którego działa podatnik.

4. W przypadku gdy dostawca towarów lub usługodawca nie jest podatnikiem, który działając we własnym imieniu wyemitował bon jednego przeznaczenia, uznaje się, że ten dostawca lub usługodawca dokonał odpowiednio dostawy towarów lub świadczenia usług, których ten bon dotyczy, na rzecz podatnika, który wyemitował ten bon.

Art. 8b. 1. Faktyczne przekazanie towarów lub faktyczne świadczenie usług dokonane w zamian za bon różnego przeznaczenia przyjmowany przez dostawcę lub usługodawcę jako wynagrodzenie lub część wynagrodzenia podlega opodatkowaniu podatkiem. Nie podlega opodatkowaniu podatkiem wcześniejszy transfer tego bonu.

2. W przypadku gdy transferu bonu różnego przeznaczenia dokonuje podatnik inny niż podatnik dokonujący czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem zgodnie z ust. 1, opodatkowaniu podatkiem podlegają usługi pośrednictwa oraz inne usługi, które można zidentyfikować, takie jak usługi dystrybucji lub promocji dotyczące tego bonu.

Art. 8c. W przypadku gdy bon różnego przeznaczenia nie zostanie w całości lub części zrealizowany w terminie ważności tego bonu i wynagrodzenie z tego tytułu zostanie zatrzymane, uznaje się, że podatnik, który zatrzymał to wynagrodzenie wyświadczył usługę gotowości do realizacji dostawy towarów lub świadczenia usług, których ten bon dotyczy na rzecz ostatniego posiadacza bonu.”;

3) w art. 19a:

- a) w ust. 1 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 5 i 7-11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1” otrzymują brzmienie „z zastrzeżeniem ust. 1a, 5 i 7-11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w art. 8a ust. 1 i 3, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania transferu bonu jednego przeznaczenia.”,
 - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku, o którym mowa w art. 8a ust. 1 i 3, dostawę towarów uznaje się za dokonaną a usługę uznaje się za wykonaną z chwilą dokonania transferu bonu jednego przeznaczenia.

4b. W przypadku, o którym mowa w art. 8c, usługę uznaje się za wykonaną z chwilą upływu terminu ważności bonu różnego przeznaczenia.”,
 - d) w ust. 8 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 4” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 4b i ust. 5 pkt 4”;
- 4) w art. 21 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) nie ma zastosowania do:
- a) dostawy towarów i świadczenia usług, o których mowa w art. 8a ust. 1 i 3,
 - b) dostawy towarów, o której mowa w art. 20 ust. 1–4 i art. 20a.”;
- 5) w art. 28k dotychczasowe brzmienie otrzymuje oznaczenie ust. 1 i dodaje się ust. 2–6 w brzmieniu:
- „2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku gdy usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu tylko na terytorium kraju i świadczy usługi, o których mowa w ust. 1, na rzecz podmiotów niebędących podatnikami posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, a całkowita wartość świadczenia tych usług, pomniejszona o kwotę podatku, nie przekroczyła w trakcie roku podatkowego ani w poprzednim roku podatkowym kwoty 42 000 zł.
3. Jeżeli w trakcie roku podatkowego kwota, o której mowa w ust. 2, zostanie przekroczona, przepis ust. 1 stosuje się począwszy od usługi, w związku ze świadczeniem której przekroczono tę kwotę.
4. Podatnicy, do których ma zastosowanie ust. 2, mogą wskazać jako miejsce świadczenia usług miejsce, o którym mowa w ust. 1, poprzez złożenie naczelnikowi

urzędu skarbowego pisemnego zawiadomienia o takim wyborze do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tego wyboru.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, podatnik nie może zmienić określania miejsca świadczenia usług wcześniej niż po upływie dwóch kolejnych lat, licząc od dnia wykonania pierwszej usługi, dla której miejsce świadczenia zostało określone zgodnie z ust. 1.

6. Powrót do określania miejsca świadczenia usług zgodnie z ust. 2, następuje po uprzednim pisemnym zawiadomieniu przez podatnika naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z dokonanego wyboru, o którym mowa w ust. 4, przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje z określania miejsca świadczenia usług zgodnie z ust. 1.”;

6) w art. 29a po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Podstawa opodatkowania z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług dokonanych w zamian za bon różnego przeznaczenia realizowany w całości, w odniesieniu do tego bonu jest równa:

- 1) wynagrodzeniu zapłaconemu za ten bon, pomniejszonemu o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami;
- 2) wartości pieniężnej wskazanej na tym bonie lub w powiązanej dokumentacji, pomniejszonej o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami – w przypadku gdy informacje dotyczące wynagrodzenia są niedostępne.

1b. Podstawa opodatkowania z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług dokonanych w zamian za bon różnego przeznaczenia realizowany w części, w odniesieniu do tego bonu jest równa odpowiedniej części:

- 1) wynagrodzenia zapłaconego za ten bon, pomniejszonej o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami;
- 2) wartości pieniężnej wskazanej na tym bonie lub w powiązanej dokumentacji, pomniejszonej o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami – w przypadku gdy informacje dotyczące wynagrodzenia są niedostępne.

1c. Podstawa opodatkowania z tytułu usługi gotowości do realizacji dostawy towarów lub świadczenia usług, o której mowa w art. 8c, jest równa:

- 1) wynagrodzeniu zapłaconemu za bon, pomniejszonemu o kwotę podatku związaną ze świadczoną usługą gotowości;

- 2) wartości pieniężnej wskazanej na bonie lub w powiązanej dokumentacji, pomniejszonej o kwotę podatku związaną ze świadczoną usługą gotowości – w przypadku gdy informacje dotyczące wynagrodzenia są niedostępne.

1d. W przypadku gdy bon różnego przeznaczenia w terminie jego ważności nie zostanie zrealizowany w części, w podstawie opodatkowania, o której mowa w ust. 1c, nie uwzględnia się kwot wynikających z realizacji tego bonu w jego terminie ważności, pomniejszonych o kwotę podatku.”;

- 7) w art. 106a w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) świadczenia usług przez podatników, o których mowa w art. 130a pkt 2 lub podmioty zagraniczne, o których mowa w art. 131 pkt 2, zidentyfikowanych na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziałach 6a i 7, dla których państwem członkowskim identyfikacji jest Rzeczpospolita Polska.”;
- 8) w art. 106b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Do świadczenia usług, o których mowa w art. 106a pkt 3, przepis ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio.”;
- 9) w art. 106e w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 3, jeżeli usługodawcą jest podmiot zagraniczny, o którym mowa w art. 131 pkt 2, zidentyfikowany na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziale 7 – danych określonych w ust. 1 pkt 4.”;
- 10) w art. 106i:
- a) w ust. 1 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2–8” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 2–9”,
- b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 106b ust. 4, przepisy ust. 6 stosuje się odpowiednio.”;
- c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Przepisy ust. 3, 4 i 8 nie dotyczą wystawiania faktur w zakresie dostawy towarów lub świadczenia usług, o których mowa art. 8a ust. 1 i 3.”;
- 11) w art. 109 po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Podatnicy, o których mowa w art. 28k ust. 2, są obowiązani prowadzić ewidencję, na podstawie której można określić wartość świadczonych przez nich usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Ewidencja powinna zapewnić wskazanie usługi, w związku ze świadczeniem której nastąpiło przekroczenie kwoty, o której mowa w art. 28k ust. 2.”;

12) w art. 130b w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „art. 28k” dodaje się wyrazy „ust. 1”;

13) w art. 131 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmiotach zagranicznych – rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, wykonujące czynności podlegające opodatkowaniu VAT na terytorium Unii Europejskiej;”;

14) w art. 132:

a) w ust. 1 po wyrazach „art. 28k” dodaje się wyrazy „ust. 1”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zgłoszenie powinno zawierać w szczególności: nazwę podmiotu zagranicznego, jego adres wraz z kodem pocztowym, adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej należącej do tego podmiotu, numer podatkowy przyznany mu w państwie siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli jest tam nadawany oraz oświadczenie podmiotu zagranicznego, że nie posiada on siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej.”.

Art. 2. Przepisów art. 2 pkt 38–42, art. 8a–8c, art. 19a ust. 1, 1a, 4a, 4b i 8, art. 21 ust. 6 pkt 2, art. 29a ust. 1a–1d i art. 106i ust. 1 i 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do bonów na towary lub usługi wyemitowanych przed dniem 1 stycznia 2019 r.

Art. 3. W przypadku podatników zidentyfikowanych na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a ustawy zmienianej w art. 1, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy spełniają warunki określone w art. 28k ust. 2 ustawy

zmienianej w art. 1, uznaje się, że dokonali oni wyboru określania miejsca świadczenia usług, zgodnie z art. 28k ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, chyba że do dnia 10 lutego 2019 r. złożą zawiadomienie do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, że od dnia 1 stycznia 2019 r. nie zamierzają korzystać z tej procedury szczególnej rozliczania VAT.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/